

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010170
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Mészáros a JUDr. Dušana Eckera v trestnej veci odsúdeného K. U. na neverejnom zasadnutí dňa 20. februára 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. septembra 2013, sp.zn. 1Nt/6/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.08.2009, sp. zn. 1T/151/2007 bol K. U. pri súčasnom zrušení výroku o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.07.2007, sp. zn. 2T/144/2007 a trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.01.2007, sp. zn. 3T/208/2006 uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku z pokračujúceho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. f/, sčasti ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ z pokračujúceho zločinu poškodzovania a ohrozenia prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 286 ods.1 písm. a/ Tr. zák. sčasti podľa ods. 2 písm. a/ Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák. a pokračujúceho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods.1, sčasti ods.2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák., v bode 3/ z pokračujúceho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák., v bode 4/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., a v bode 5/ z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, 3 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 15.03.2013 bol na Okresný súd Prievidza postúpený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/151/2007, ktorý zdôvodnil s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012 a ktorým bola v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., bola vyhlásená za protiústavnú časť prvej vety za bodkočiarkou.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 13. septembra 2013, sp. zn. 1Nt/6/2013 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného K. U. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 1T/151/2007 zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy podľa § 394 Tr.por. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdenému nebol v pôvodnom rozsudku ukladaný trest za použitia tzv. „asperačnej zásady“ podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a taktiež nezistil dôvody pre

povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený K. U., ktorú sám, ani jeho obhajca nijako neodôvodnili.

Krajský súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 28. novembra 2013, preskúmal na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

V prvom rade krajský súd uvádza, že je nesprávny názor súdu prvého stupňa, že odsúdenému nebol ukladaný trest za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.08.2009, sp. zn. 1T/151/2007, K. U. bol uložený trest za použitia ustanovení § 41 ods. 1, 3 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. Aj keď ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. vo výrokovej časti o treste citovaného rozsudku výslovne uvedené nie je a absentuje, skutočnosť že bol trest ukladaný aj podľa tohto ustanovenia vyplýva jednak zo znenia použitého § 41 ods. 3 Tr. zák. - posledná veta vtedy platného Trestného zákona a tiež skutočnosti, že trest bol ukladaný za viac úmyselných trestných činov spáchaných viacerými skutkami, pričom jeden z nich bol zločinom. Skutočnosť, že súd v pôvodnom konaní ukladal trest aj podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. nasvedčuje aj použité ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., ktoré je možné použiť len v prípade ak sa ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo 42 Tr. zák. Nakoľko v pôvodnom konaní nebol ukladaný trest súhrnný, je nepochybné, že bol K. U. ukladaný zvýšený spoločný a úhrnný trest aj podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. vtedy platného, teda za použitia tzv. asperačnej zásady aj s použitím vety za bodkočiarkou, čomu nasvedčuje aj trest uložený nad spodnou hranicou takto zvýšenej trestnej sadzby.

Vychádzajúc z uvedeného potom krajský súd poukazuje na to, že dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, nemôže byť „novou skutočnosťou“ súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por. Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“). Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr.por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

Na základe uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V predmetnej veci bude totiž potrebné povoliť obnovu konania v prospech odsúdeného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia pritom bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zák. č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr.por. Súbežne s povolením obnovy konania bude však navyše potrebné rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr.por. (o vzatí či nevzatí do väzby) a pred rozhodnutím o väzbe bude nevyhnutne potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

O väzbe pritom rozhodne súd prvého stupňa samostatným výrokom už v rámci uznesenia, ktorým bola povolená obnova konania s tým, že v prípade rozhodnutia o vzatí odsúdeného do väzby začiatok plynutia lehoty väzby bude určený okamihom nadobudnutia právoplatnosti oznámeného uznesenia. Hoci o väzbe rozhodne súd prvého stupňa ešte pred právoplatnosťou uznesenia o povolení obnovy konania, nepôjde o rozhodnutie v rozpore s § 403 Tr. por., pretože výrok odkladajúci začiatok plynutia lehoty väzby vylučuje akýkoľvek zásah do výkonu trestu odňatia slobody a zabezpečuje, že účinky väzby nastanú až po právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania. Ak by následne, v prípade podaného opravného prostriedku, bolo nadriadeným súdom zrušené uznesenie súdu prvého stupňa a zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, žiadne účinky väzby v takom prípade nemôžu nastať. V prípade rozhodnutia o vzatí odsúdeného do väzby takýto postup umožňuje plynulý prechod obmedzenia osobnej slobody formou výkonu trestu na obmedzenie osobnej slobody formou väzby a zároveň najlepšie vyhovuje podmienkam spravodlivého procesu, keď plne rešpektuje právo obvineného byť pred rozhodnutím o väzbe vypočutý. Vyššie uvedený postup nielenže vyhovuje podmienke bezodkladného rozhodnutia o väzbe (§ 403 Tr. por.), ale vyplýva aj z ustanovenia § 86 ods. 1 Tr. por. prvá veta, z ktorej vyplýva, že ide o tzv. rozhodnutie o väzbe vopred. Pred rozhodnutím o väzbe sa pritom musí v rámci verejného zasadnutia o obnove konania primerane postupovať podľa § 72 ods. 2 Tr. por., najmä ide o to, aby bol odsúdený vypočutý, keďže ďalšie podmienky budú v takom prípade splnené (vykoná sa verejné zasadnutie - § 402 ods.2 Tr. por.).

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade dôvodne podanej sťažnosti odsúdeného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.